

Sygn. akt II AKa 271/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 października 2020 r.

Sąd Apelacyjny w Gdańsku II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SA Dorota Rostankowska (spr.)

Sędziowie: SA Andrzej Czarnota

SA Wojciech Andruszkiewicz

Protokolant: st. sekr. sądowy Joanna Tomaszewska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej G. w G. M. M.

po rozpoznaniu w dniu 27 października 2020 r.

sprawy

R. H., s. B., ur. (...) w G.

o wydanie wyroku łącznego

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego od wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 17 czerwca 2020 r., sygn. akt **IV K 252/19**

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. N. J. z Kancelarii Adwokackiej w B. kwotę 177,12 (sto siedemdziesiąt siedem 12/00) złotych brutto tytułem zwrotu kosztów obrony z urzędu udzielonej skazanemu w postępowaniu odwoławczym;

III. zwalnia skazanego od wydatków postępowania odwoławczego, którymi obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 271/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1CZĘŚĆ WSTĘPNA		

0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Okręgowego w Gdańsku z 17 czerwca 2020r. w sprawie IV K 252/19

0.11.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

0.11.3. Granice zaskarżenia**0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

0.11.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

0.11.4. Wnioski

#	uchylenie	#	Zmiana
---	-----------	---	--------

1Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

0.12.1. Ustalenie faktów

0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
		R. H.	Zachowanie skazanego w zakładzie karnym	Opinia o skazanym	k.102-103
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
	R. H.	Nie przeprowadzano takich dowodów			

0.12.2. Ocena dowodów

0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

	Opinia o skazanym	Opinia jest wiarygodna, sporządzona przez uprawniony organ.
--	-------------------	---

0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
	Nie dotyczy	Nie dotyczy

1STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp	Zarzut	
	Art.438 pkt 4 kpk – rażąca niewspółmierność kary poprzez wymierzenie kary łącznej zbliżonej do kumulacji, pomimo iż cele zapobiegawcze i wychowawcze kary zostały już w istotnej mierze osiągnięte w stosunku do skazanego, a właściwa analiza materiału dowodowego w zakresie aktualnej postawy skazanego oraz kwestie podmiotowo-przedmiotowe prowadzą do wniosku, że zasadnym byłoby wymierzenie kary na zasadzie absorpcji.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		

Zarzut podniesiony w apelacji obrońcy skazanego nie jest zasadny a zatem nie mógł skutkować wzruszeniem zaskarżonego orzeczenia.

Nie sposób podzielić stanowiska skarżącej, jakoby orzeczone wobec skazanego R. H. kara łączna pozbawienia wolności razila swą surowością a tym samym aby doszło do obrazu art.438 pkt 4 kpk. Sąd Apelacyjny uznał, że wymierzenie kary łącznej poprzedzone zostało właściwą oceną i uwzględnieniem wszystkich okoliczności mających wpływ na jej intensywność. Przekonuje o tym argumentacja przytoczona na ten temat w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia, którą należy uznać za trafną. Zarzut rażącej niewspółmierności byłby uzasadniony, gdyby miało miejsce przekroczenie granic swobodnego uznania sędziowskiego, co w przedmiotowej sprawie nie miało miejsca.

Słusznie Sąd Okręgowy uznał, że przy wymiarze kary łącznej w powyższej sprawie brak jest podstaw do zastosowania zarówno zasady absorpcji, jak i kumulacji.

Czyny objęte karą łączną w wyroku łącznym zostały popełnione na przestrzeni 2 lat i dotyczyły przestępstw określonych w różnych (choć zbliżonych rodzajowo) przepisach kodeksu karnego. Nie jest zatem tak jak twierdzi skarżąca, że wszystkie czyny cechuje bliski związek podmiotowo – przedmiotowy. Tej ostatniej okoliczności nie zmienia podnoszona przez skarżącą okoliczność, że wszystkie cechowała ta sama motywacja. Odnosząc się do wskazanej w apelacji prezentowanej

obecnie przez skazanego postawie w zakładzie karnym podkreślenia wymaga, że – jak wnika z aktualnej opinii o skazanym – jedynie w stopniu umiarkowanym przestrzega on porządku i dyscypliny w zakładzie karnym, był zarówno nagradzany, jak i karany dyscyplinarnie. Nie sposób podzielić poglądu skarżącej, że orzeczona kara łączna 7 lat pozbawienia wolności ma charakter eliminacyjny, zwłaszcza, że została ona już w pewnym zakresie wykonana. Wpływu na wymiar orzeczonej kary łącznej nie ma wskazywana przez skarżącą sytuacja materialna rodziny skazanego. Apelująca zatem nie wykazała aby względy prewencji indywidualnej przemawiały za uznaniem, że orzeczona kara łączna jest rażąco surowa. Za obniżeniem orzeczonej kary łącznej, w szczególności wymierzeniem jej o zasadę absorpcji nie przemawiają również wskazywane w apelacji względy prewencji ogólnej. Zrealizowanie postulatu skarżącej prowadziłoby bowiem w zasadzie do zwolnienia skazanego od dwóch z trzech orzeczonych wobec niego kar. W odczuciu społecznym pozostałby zatem bezkarny za dwa z trzech popełnionych przestępstw a zatem orzeczona na zasadzie absorpcji kara łączna nie spełniłaby wymogów prewencji ogólnej.

Sąd Okręgowy odniósł się również do opinii o skazanym jako okoliczności mającej wpływ na wymiar orzeczonej kary łącznej (str.6 uzasadnienia wyroku). Prawidłowo, w oparciu o swobodnie oceniony materiał dowodowy uznał, że prognoza penitencjarna skazanego jest umiarkowanie pozytywna mając na uwadze informacje zawarte w opinii o nim. Sąd odwoławczy wziął nadto po

uwagę opinię nadesłaną ta tym etapie postępowania (k.102-103 akt sprawy)

Skarżąca nie wskazała zatem żadnych okoliczności, które mają wpływ na wymiar kary łącznej, a które nie zostałyby uwzględnione przez Sąd I instancji.

Podkreślenia wymaga, że Sąd Okręgowy ma ustawowo zagwarantowaną swobodę w ferowaniu wyroku, w tym kształtowaniu wymiaru kary, również kary łącznej w wyroku łącznym. Rolą zaś sądu odwoławczego w tym zakresie jest kontrola, czy granice swobodnego uznania sędziowskiego, stanowiącego zasadę sądowego wymiaru kary nie zostały przekroczone w rozmiarach nie dających się zaakceptować. Ustawa traktuje jako podstawę odwoławczą tylko taką niewspółmierność kary, która ma charakter rażący (art.438 pkt.4 kpk), a która zachodzić może tylko wówczas, gdy na podstawie ujawnionych okoliczności, które powinny mieć zasadniczy wpływ na wymiar kary, można byłoby przyjąć, iż zachodziłaby wyraźna różnica pomiędzy karą wymierzoną przez Sąd I instancji, a karą, jaką należałoby wymierzyć w instancji odwoławczej w następstwie prawidłowego zastosowania w sprawie dyrektyw wymiaru kary łącznej. W przedmiotowej sprawie taka dysproporcja nie występuje. Jak już wyżej wskazano, skarżąca nie wykazała okoliczności mających znaczenie dla wymiaru kary łącznej, których bądź orzeczona kara nie uwzględnia w ogóle, bądź uwzględnia je w stopniu niedostatecznym.

<p>Sąd odwoławczy mając na uwadze powyższe wywody, ogólne i szczególne zasady wymiaru kary łącznej oraz przy uwzględnieniu faktu, iż zgodnie z zasadą kumulacji skazany miałby do odbycia karę: 8 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności podzielił pogląd Sądu okręgowego, że karą współmierną jest kara łączna 7 lat pozbawienia wolności.</p> <p>Z tych wszystkich względów oraz nie stwierdziwszy przesłanek z art.439 kpk i art.440 kpk, utrzymano w mocy zaskarżony wyrok.</p>		
Wniosek		
o zmianę zaskarżonego wyroku w pkt. 1 poprzez wymierzenie wobec skazanego R. H. kary łącznej na zasadzie pełnej absorpcji.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Nieuwzględnienie zarzutów podniesionych w apelacji.		

1OKOLICZNOŚCI UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	PODLEGAJĄCE
1.	Nie dotyczy
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
Nie dotyczy	
1ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	

0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
0.11.	Przedmiot utrzymania w mocy
0.1Zaskarżony wyrok	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Uznanie zarzutów apelacji za niezasadne.	
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
0.0.11.	Przedmiot i zakres zmiany
0.0.1Nie dotyczy	
Zwięźle o powodach zmiany	
Nie dotyczy	

0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia	
1.1.	Nie dotyczy # art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia	
Nie dotyczy	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia	

Nie dotyczy		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
Nie dotyczy		
4.1.	Nie dotyczy	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
Nie dotyczy		
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
Nie dotyczy		
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
II.	Na mocy przepisów § 2, § 4 ust.1 i 3, § 17 ust.2 pkt.5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu sąd drugiej instancji orzekł o kosztach obrony z urzędu udzielonej skazanemu w postępowaniu odwoławczym.	
1Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
III.	O wydatkach za postępowanie odwoławcze Sąd apelacyjny orzekł na mocy art.626 § 1 kpk w zw. z art.624 § 1 kpk w zw. z art.634 kpk zwalniając skazanego od obowiązku ich ponoszenia i obciążając nimi Skarb Państwa. Uznał bowiem, iż jego aktualna sytuacja finansowa oraz perspektywa wieloletniego pozbawienia wolności uniemożliwiają mu ich poniesienie.

1PODPISY

0.11.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1.		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca skazanego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wymiar kary łącznej		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		

0.11.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego,	

	przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.11.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	Zmiana